

Către: Andrian GAVRILIȚA, Ministru al Finanțelor

Nr. 95 din 10 iulie 2026

Ref.: Propuneri privind perfecționarea Legii contabilității și raportării financiare nr. 287/2017 în contextul alinierii continue la acquis-ul Uniunii Europene

Stimate Domnule Ministru,

Vă salutăm din numele Asociației Patronale „Camera de Comerț Americană din Moldova” (în continuare „AmCham Moldova”).

Comunitatea AmCham Moldova reunește cele mai mari companii internaționale și locale de audit, contabilitate și consultanță, alături de companii din toate sectoarele economiei care aplică atât Standardele Naționale de Contabilitate, cât și Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS). Din această perspectivă, procesul de dezvoltare și armonizare a cadrului normativ în domeniul contabilității și raportării financiare reprezintă un subiect de interes strategic pentru întreaga comunitate de afaceri.

Apreciem eforturile Ministerului Finanțelor de modernizare continuă a legislației naționale și de apropiere a acesteia de acquis-ul Uniunii Europene. Totodată, considerăm că procesul de armonizare oferă oportunitatea nu doar de a transpune cerințele existente ale Directivei 2013/34/UE, ci și de a asigura că legislația Republicii Moldova rămâne compatibilă cu evoluțiile recente ale cadrului european și ale standardelor internaționale de raportare financiară.

Urmare a plasării pe pagina Ministerului a [anunțului privind inițierea elaborării proiectului de Lege pentru modificarea Legii contabilității și raportării financiare nr. 287/2017](#), în urma consultărilor desfășurate în cadrul comunității AmCham, vă prezentăm câteva direcții pe care le considerăm importante pentru consolidarea cadrului normativ.

1. Armonizarea trebuie privită ca un proces continuu

Procesul de armonizare a legislației naționale cu acquis-ul Uniunii Europene reprezintă un demers continuu, care presupune nu doar transpunerea versiunii actuale a actelor europene, ci și pregătirea cadrului normativ pentru evoluțiile deja adoptate la nivelul Uniunii Europene.

În acest context, recomandăm evaluarea oportunității inițierii din timp a procesului de armonizare a legislației naționale cu noile cerințe europene privind raportarea de sustenabilitate (Corporate Sustainability Reporting Directive – CSRD), inclusiv prin asigurarea unei corelări corespunzătoare cu legislația privind auditul situațiilor financiare și asigurarea raportărilor de sustenabilitate.

2. Menținerea alinierii cu standardele internaționale

Un cadru contabil modern presupune nu doar adoptarea IFRS, ci și actualizarea continuă a referințelor utilizate în legislație și în actele normative secundare.

În acest sens, recomandăm:

- actualizarea terminologiei utilizate în lege pentru a reflecta modificările adoptate de IASB;
- asigurarea publicării într-un termen rezonabil a noilor standarde și amendamente IFRS adoptate la nivel internațional;
- revizuirea periodică a actelor normative secundare pentru a evita apariția diferențelor între cadrul aplicabil în Republica Moldova și cel utilizat la nivel internațional.

3. Consolidarea principiului proporționalității

Unul dintre principiile fundamentale ale Directivei 2013/34/UE este proporționalitatea obligațiilor de raportare în funcție de dimensiunea întreprinderii.

Din această perspectivă, considerăm oportună:

- revizuirea periodică a criteriilor valorice utilizate pentru clasificarea entităților, inclusiv prin raportare la modificările operate la nivel european;
- clarificarea corespondenței dintre categoriile de entități și seturile de situații financiare aplicabile;
- delimitarea expresă a informațiilor obligatorii pentru fiecare categorie de entități, astfel încât întreprinderile mici și micro să nu fie supuse unor obligații de raportare mai extinse decât cele urmărite de Directivă.

4. Sporirea clarității și comparabilității raportării financiare

Pentru a facilita aplicarea uniformă a legislației și comparabilitatea informațiilor financiare, considerăm utilă dezvoltarea unor prevederi suplimentare privind:

- prezentarea efectelor derogărilor utilizate pentru asigurarea imaginii fidele;
- tratamentul reclasificărilor efectuate asupra informațiilor comparative;
- clarificarea unor noțiuni utilizate în lege, inclusiv a indicatorilor financiari utilizați pentru clasificarea entităților și raportare.

Astfel de clarificări vor reduce diferențele de interpretare și vor contribui la creșterea calității raportării financiare.

5. O mai bună corelare cu cerințele europene privind raportările speciale

Considerăm oportună o analiză suplimentară a modului în care sunt transpuse dispozițiile europene referitoare la:

- raportul conducerii;
- raportarea nefinanciară și de sustenabilitate;
- raportarea privind plățile către autoritățile publice;
- raportarea publică privind impozitul pe profit.

O transpunere cât mai fidelă a conceptelor și mecanismelor prevăzute de Directiva 2013/34/UE va contribui la reducerea incertitudinilor de aplicare și la asigurarea unei convergențe reale cu practica europeană.

În vederea susținerii acestor obiective, **anexăm la prezenta scrisoare observațiile și propunerile formulate de comunitatea AmCham, structurate pe articolele Legii nr. 287/2017.**

Vă rog să o considerați pe Veronica Sirețeanu, director adjunct, persoana de contact din partea AmCham Moldova (veronicasireteanu@amcham.md), pentru interacțiunile ulterioare pe acest subiect.

Cu această ocazie, AmCham Moldova apreciază deschiderea Ministerului Finanțelor, exprimându-ne întreaga disponibilitate de a participa la discuții tehnice și de a contribui, împreună cu Ministerul Finanțelor, la dezvoltarea unui cadru normativ modern, predictibil și pe deplin aliniat standardelor europene și internaționale, inclusiv prin detalierea comentariilor și propunerilor adresate în cazul unei ședințe dedicate.

Cu respect,

Mila Malairău

Director Executiv

A.P. „Camera de Comerț Americană din Moldova”

Referința	Aspect identificat	Recomandarea AmCham Moldova	Rezultatul urmărit
Preambul	Legea transpune Directiva 2013/34/UE, însă cadrul european privind raportarea corporativă a evoluat semnificativ în ultimii ani, inclusiv prin introducerea cerințelor privind raportarea de sustenabilitate (CSRD).	Evaluarea oportunității continuării procesului de armonizare și cu cele mai recente evoluții ale acquis-ului UE privind raportarea corporativă, inclusiv cerințele privind raportarea și asigurarea informațiilor de sustenabilitate și corelarea corespunzătoare cu legislația în domeniul auditului.	Asigurarea unui cadru legislativ compatibil cu evoluțiile acquis-ului UE și facilitarea implementării etapizate a noilor obligații de raportare.
Art. 2 – Domeniul de aplicare	Domeniul de aplicare al Legii este mai extins decât domeniul de aplicare al Directivei 2013/34/UE, ceea ce poate genera incertitudini privind aplicarea anumitor obligații de raportare.	Clarificarea dispozițiilor aplicabile tuturor entităților și delimitarea acestora de prevederile care transpun cerințele Directivei privind raportarea corporativă.	Aplicare uniformă și predictibilă a cadrului normativ.
Art. 3 – Terminologie	Terminologia utilizată pentru standardele internaționale nu reflectă denumirea oficială adoptată de IASB începând cu anul 2021.	Actualizarea referințelor legislative prin utilizarea denumirii oficiale „IFRS Accounting Standards”.	Alinierea legislației naționale la terminologia internațională și evitarea neconcordanțelor conceptuale.
Art. 3 – Referințele la IFRS	Referințele la IFRS ar putea necesita actualizări periodice pentru a reflecta modificările operate de IASB.	Revizuirea referințelor utilizate în legislație și instituirea unui mecanism de actualizare continuă a acestora.	Menținerea relevanței și actualității cadrului normativ.
Art. 4 – Venituri din vânzări	Noțiunea „venituri din vânzări”, utilizată pentru clasificarea entităților, poate genera interpretări diferite în practică.	Clarificarea expresă a modalității de determinare a indicatorului „venituri din vânzări”, inclusiv prin raportare la standardele contabile aplicabile.	Aplicare consecventă a criteriilor de clasificare și reducerea riscurilor de interpretare.
Art. 4 – Pragurile de clasificare	Pragurile valorice utilizate pentru clasificarea entităților sunt fixe și nu există un mecanism de actualizare periodică.	Instituirea unui mecanism de revizuire periodică a pragurilor, ținând cont de evoluțiile cadrului european și ale mediului economic.	Menținerea caracterului proporțional al obligațiilor de raportare și evitarea creșterii nejustificate a poverii administrative asupra întreprinderilor.
Art. 5 – Situațiile financiare	Nu este suficient de clară corespondența dintre categoria entității și setul de situații financiare aplicabil, respectiv nivelul minim de informații obligatorii.	Clarificarea relației dintre categoriile de entități și seturile de situații financiare, inclusiv prin corelarea expresă cu simplificările permise de Directiva 2013/34/UE.	Creșterea predictibilității și aplicarea consecventă a principiului proporționalității.
Art. 8 – Actualizarea IFRS	Publicarea standardelor și amendamentelor IFRS la nivel național	Consolidarea mecanismului de preluare și publicare a standardelor și modificărilor IFRS într-un termen	Aplicarea uniformă a standardelor și reducerea incertitudinilor în practică.

	poate rămâne în urmă față de evoluțiile internaționale.	rezonabil de la adoptarea acestora la nivel internațional.	
Art. 20 – Imaginea fidelă	Prevederile privind derogarea necesară pentru asigurarea imaginii fidele pot fi dezvoltate prin cerințe suplimentare de prezentare.	Completarea obligației de prezentare a efectului financiar al derogărilor aplicate, în măsura în care acesta poate fi determinat în mod rezonabil.	Sporirea transparenței și creșterea calității informațiilor prezentate utilizatorilor situațiilor financiare.
Art. 20 – Informații comparative	Reglementarea reclasificării informațiilor comparative poate fi detaliată pentru a asigura o aplicare uniformă.	Prevederea obligației de prezentare a naturii reclasificărilor efectuate și a valorii elementelor reclasificate, atunci când acestea sunt necesare pentru asigurarea comparabilității.	Îmbunătățirea comparabilității situațiilor financiare între perioadele de raportare.
Art. 22 – Nota explicativă	Cerințele privind informațiile prezentate în nota explicativă pot conduce la practici diferite de raportare și la supra-raportare în cazul IMM-urilor.	Clarificarea informațiilor obligatorii pentru fiecare categorie de entități, în conformitate cu principiul proporționalității prevăzut de Directiva 2013/34/UE.	Reducerea poverii administrative și creșterea uniformității raportării financiare.
Art. 23 – Raportul conducerii	Conținutul raportului conducerii poate fi armonizat suplimentar cu cerințele Directivei 2013/34/UE, inclusiv în ceea ce privește excepțiile aplicabile întreprinderilor mici.	Revizuirea conținutului minim al raportului conducerii și clarificarea expresă a categoriilor de entități obligate să întocmească acest raport.	Creșterea predictibilității obligațiilor de raportare și alinierea la practica europeană.
Art. 23 – Raportarea plăților către autoritățile publice	Unele noțiuni utilizate pentru raportarea plăților către autoritățile publice pot fi armonizate mai fidel cu Directiva europeană.	Revizuirea definițiilor și regulilor privind agregarea informațiilor, inclusiv a conceptelor de „proiect”, „guvern” și a regulilor privind pragurile de raportare.	Creșterea comparabilității raportărilor și facilitarea aplicării uniforme a prevederilor legale.
Art. 23 – Raportarea publică privind impozitul pe profit	Modalitatea de reglementare a raportării publice privind impozitul pe profit diferă de abordarea utilizată în legislația europeană, unde aceasta constituie un raport distinct. Există o necorelare între termenele de raportare prevăzute de legislația națională privind publicarea informațiilor Country-by-Country Reporting (CbCR) și disponibilitatea efectivă a acestor informații la nivelul	Reanalizarea modalității de transpunere a cerințelor privind raportarea publică a informațiilor referitoare la impozitul pe profit, în vederea alinierii la structura prevăzută de acquis-ul Uniunii Europene. Analizarea oportunității modificării cerințelor de raportare astfel încât informațiile Country-by-Country Reporting prezentate în Raportul conducerii să se refere la exercițiul	Asigurarea unei transpuneri coerente a legislației europene și facilitarea aplicării uniforme a obligațiilor de raportare, bazat pe informații disponibile și complete.

	grupului. Entitățile din Moldova trebuie să includă informațiile CbCR în Raportul conducerii înainte ca entitatea-mamă să finalizeze și să publice raportul corespunzător. În plus, prevederile Legii auditului generează situații în care auditorii trebuie să concluzioneze asupra obligațiilor aferente unei perioade pentru care informațiile nu au fost încă disponibile.	financiar precedent (de exemplu, în Raportul conducerii aferent anului 2026 să fie incluse informațiile pentru anul 2025), asigurând astfel disponibilitatea și completitudinea informațiilor raportate.	
--	---	---	--